

Wat is regverdiging?

Regverdiging is nie geregtelik nie en ook nie 'n geregtelike daad van God nie, waarvoor Hy die mens, wat nie regverdig is nie, vergewe, vrystel of behandel asof hy regverdig is. As God nou 'n onregverdige sou behandel asof hy regverdig was, sou hy eintlik onreg pleeg. As God 'n sondaar as regverdig verklaar, sou ons 'n fiktiewe, denkbeeldige verklaring hê, omdat God iets onwaar oor die mens sou verklaar.

Wat is regverdiging?

“Want die wat dood is, word geregtelik van sonde” (Rom. 6: 7)

Teologiese definisies

Dit is algemeen dat teologie die leerstelling van regverdigmaking as 'n saak van forensiese orde hanteer, vandaar die uitdrukkings 'geregtelike daad van God', 'goddelike erkenningshandeling', 'aankondiging van geregtigheid', ensovoorts, in definisies oor die onderwerp van regverdiging.

Hoewel Scofield geregtelik is, is die gelowige steeds 'n sondaar. God erken en behandel die gelowige as regverdig, maar dit beteken nie dat God iemand regverdig maak nie.

“Die gelowige sondaar word geregtelik, dit wil sê, word as regverdig behandel (...) Regverdiging is 'n daad van goddelike erkenning en beteken nie dat iemand regverdig moet word nie ...” Scofield Bible with References, Rom. 3:28. Vir Charles C. Kyrie om te regverdig beteken:

'Om te verklaar dat iemand regverdig is. Beide die Hebreuse (sadaq) en Griekse (dikaioō) woorde beteken 'kondig' of 'spreek' 'n gunstige uitspraak uit, wat iemand regverdig verklaar. Hierdie konsep impliseer nie dat iemand regverdig is nie, maar net om geregtigheid aan te kondig
"Kyrie, Charles Caldwell, Basiese teologie – beskikbaar vir almal, vertaal deur Jarbas Aragão – São Paulo: Christian World, 2004, p. 345.

George Eldon Ladd verstaan □□die regverdiging van die Griekse term dikaioō, soos volg:

*" Verklaar regverdig ', nie regverdig maak nie'. Soos ons sal sien, is die hoofgedagte, ter regverdiging, die verklaring van God, die regverdige regter, dat die man wat in Christus glo, hoewel hy 'n sondaar is, regverdig is – hy word gesien as regverdig, omdat hy in Christus aangekom het. aan 'n regverdige verhouding met God "*Ladd, George Eldon, New Testament Theology, vertaal deur Darci Dusilek en Jussara M. Pinto, 1. Ed – São Paulo: Exodus, 97, p. 409.

Regverdiging is nie forensies nie en ook nie 'n geregtelike daad van God waarvoor Hy die man vergewe, vrystel en behandel nie, net asof hy regverdig is. As God nou 'n onregverdige sou behandel asof hy regverdig was, sou hy eintlik onreg pleeg. As God 'n sondaar as regverdig verklaar, sou ons 'n fiktiewe, denkbeeldige verklaring hê, omdat God iets onwaar oor die mens sou verklaar.

Die kern van die regverdigingsleer is dat God 'n nuwe mens in ware geregtigheid en heiligheid skep en verklaar dat hy regverdig is omdat daardie nuwe mens eintlik regverdig is. God werk nie met 'n fiktiewe, denkbeeldige geregtigheid, om te behandel as net die een wat nie regtig regverdig is nie.

Vir hervormingsteoloë is regverdiging 'n geregtelike daad van God sonder enige verandering in hul lewe, dit wil sê, God verander nie die toestand van die mens nie. Daar lê die

misleiding, want God regverdig slegs diegene wat wedergebore is (Johannes 3: 3).

As die mens nou weer volgens God verwek word, beteken dit dat God die mens se toestand verander het (1 Petrus 1: 3 en 23).

Die toestand van die gelowige is heeltemal anders as toe hy nie in Christus geglo het nie. Voordat die mens glo, is hy onderworpe aan die mag van die duisternis, en nadat hy geglo het, word hy vervoer na die koninkryk van die Seun van sy liefde "wat ons uit die mag van die duisternis uitgelei het en ons vervoer het na die koninkryk van die Seun van sy liefde" (Cl 1 : 13).

Toe die mens in die mag van die duisternis gelewe het om te sondig, sal hy dus nooit regverdig verklaar word nie, maar die dooies wat sondig, word geregverdig van sonde.

Die regstelsels wat ons in die howe vind, handel nou oor kwessies en verhoudings wat wesenlik is onder die lewendes, terwyl die regverdigingsleer nie forensiese beginsels behels nie, omdat slegs diegene wat dood is vir die sonde, geregverdig word van die sonde!

Die Bybel toon dat Jode sowel as heidene gered word deur die genade van God wat in Christus Jesus geopenbaar is. Om deur die genade van God gered te word, is dieselfde as om deur geloof gered te word, want Jesus is die openlike geloof (Gal 3:23).

Jesus is die vaste fondament waarop die mens volkome op God vertrou en geregverdig word (Heb 11: 1; 2 Kor 3: 4; Kol 1:22).

Daniel B. Pecota het gesê dat:

'Geloof is nooit die grondslag van regverdiging nie. Die Nuwe Testament beweer nooit dat regverdiging dia pistin ("in ruil vir geloof") is nie, maar altyd pisteos dia, ("deur geloof") ".

As ons nou verstaan ☐☐dat Christus die geloof is wat geopenbaar sou word, volg dit dat Christus (geloof) die grondslag van die regverdiging was, is en altyd sal wees. Die verwarring tussen 'dia pistin' (vertroue in die waarheid) en 'dia pisteos' (die waarheid self) is te wyte aan die slegte lees van die Bybelse gedeeltes, aangesien Christus die vaste grondslag is waarop mense wat glo God welgevalig word , want die regverdiging is deur Christus (pisteosdag).

Die grootste probleem met die hervormers se regverdigingsleer is om die regverdigingsleer van die wederlewingsleer te probeer distansieer. Sonder wedergeboorte is daar geen regverdiging nie en is daar geen regverdiging behalwe wedergeboorte nie.

As die mens volgens vlees en bloed gemaak word, is daar God se uitspraak: skuldig, want dit is die toestand van die mens wat volgens vlees gemaak is (Joh. 1:12).

Maar wanneer die mens weer gegenerer word (regenerer), is die uitspraak wat God gee: geregverdig, want die persoon is eintlik regverdig.

veroordeling in Adam

Die eerste stap om die leer van regverdigmaking te verstaan, is om te verstaan ☐☐dat alle mense gesondig het en die heerlikheid van God kortkom (Rom. 3:23).

Dit beteken dat, as gevolg van Adam se aanstoot, alle mense saam op Adam se 'heup' onrein en dood vir God geword het (Ps 53: 3; Ps 14: 3). Na Adam se aanstoot het al sy nageslag vir die sonde begin lewe en was hulle dood (vervreemd, geskei) vir God.

Die apostel Paulus het gepraat oor hierdie toestand wat van Adam geërf is en gesê dat alle mense (Jode en heidene) van

nature kinders van die toorn was (Ef. 2: 3).

Waarom kinders van die toorn? Omdat hulle kinders was van Adam se ongehoorsaamheid "Laat niemand julle met leë woorde mislei nie; daarom kom die toorn van God oor die kinders van die ongehoorsaamheid "(Ef. 5: 6).

"As gevolg van Adam se aanstoot het die sonde die wêreld binnegekom, en vanweë sy ongehoorsaamheid, is alle mense sondaars. daarom het almal gesondig "(Rom. 5:12).

Alle mense wat na die vlees gebore is, is sondaars omdat Adam se veroordeling (al die dood) aan al sy nageslag oorgedra is.

Baie mense weet nie dat mense sondaars is weens die veroordeling wat van Adam geërf is nie, en meen dat mense sondaars is weens gedragskwessies wat voortspruit uit die kennis van goed en kwaad.

Dit is nodig om die oortreding van Adam goed te sien uit die kennis wat verkry is uit die vrug van kennis van goed en kwaad. Terwyl die kennis van goed en kwaad nie die mens van God (sonde) geskei het nie, omdat God goed en kwaad ken (Gen. 3:22), het ongehoorsaamheid sonde (skeiding, skeiding, vervreemding) gebring deur oorsaak van die wet wat gesê het: jy sal sekerlik sterf (Gen. 2:17).

Sonde was buitensporig boos omdat die sonde deur die heilige, regverdige en goeie wet die mens oorheers en doodgemaak het (Rom. 7:13).

Sonder die straf van die wet: 'jy sal sekerlik sterf', sou sonde geen mag hê om die mens te oorheers nie, maar deur die krag van die wet (jy sal beslis sterf) het die sonde die geleentheid gekry en die mens doodgemaak (Rom. 7:11).

Die wet wat in Eden gegee is, was heilig, regverdig en goed omdat dit die mens gewaarsku het vir die gevolge van ongehoorsaamheid (jy sal nie daarvan eet nie, want die dag as

jy daarvan eet, sal jy sekerlik sterf).

As gevolg van aanstoot word mense in ongeregtheid gevorm en in sonde verwek (Ps 51: 5).

Van die moeder af (van die begin af) draai mans van God af weg (Ps 58: 3), die beste van mense is vergelykbaar met 'n doring en die reguitste met 'n heining van dorings (Mk 7: 4). Dit is weens Adam se oortreding dat die uitspraak aangehoor is: skuldig! (Rom 3:23)

Vandaar Job se vraag: "Wie kan die reine uit die onreine bring? Niemand nie "(Job 14: 4).

Maar wat by mense onmoontlik is, is by God moontlik, omdat Hy die mag het om alles nuut te maak: "Jesus het egter na hulle gekyk en gesê: dit is vir mense onmoontlik, maar nie vir God nie, want dit is vir God almal dinge is moontlik "(Markus 10:27).

Regverdiging is God se antwoord op die belangrikste van alle menslike vrae: Hoe kan iemand aanvaarbaar word voor God? Die antwoord is duidelik in die Nuwe Testament, veral in die volgende volgorde van Jesus Christus: "Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, wie nie wedergebore is nie, kan die koninkryk van God nie sien nie" (Johannes 3: 3).

Dit is nodig om uit water en die Gees gebore te word, want wat uit die vlees gebore is, is vleeslik, maar die wat uit die Gees gebore is, is geestelik (Rom. 8: 1).

Die probleem van die skeiding tussen God en mense (sonde) spruit uit natuurlike geboorte (1Ko 15:22), en nie uit die gedrag van mense nie. Sonde hou verband met die mens se gevalle natuur, en nie met sy gedrag in die samelewing nie.

Die oplossing vir die veroordeling wat die mens regverdig in Christus bereik, kom uit die krag van God, en nie uit 'n geregtelike daad nie. Eerstens omdat dit genoeg was vir die

mens om ongehoorsaam te wees aan die Skepper om die oordeel van die veroordeling te bepaal: die dood (skeiding) van alle mense (Rom. 5:18). Tweedens, want wanneer Jesus mans roep om sy eie kruis op te neem, maak hy dit duidelik dat dit nodig is om die straf wat opgelê is, te sterf om die dood tussen God en die mense te versoen. In die dood saam met Christus word geregtigheid bevredig, want die straf is niks anders as die persoon van die oortreder nie (Mt 10:38; 1Ko 15:36; 2Ko 4:14).

Toe 'n parapleeg voor Jesus geplaas is, het Hy gesê: "Noudat u kan weet dat die Seun van die mens op aarde mag het om sondes te vergewe (het hy aan die verlamde gesê), sê ek vir u: Staan op, neem u bed en gaan na u huis toe "(Markus 2:10 -11).

Hierdie reël van Jesus toon aan dat die klassieke gedeelte uit Romeine 3, verse 21 tot 25 oor regverdiging, nie forensiese begrippe behels nie.

Om sondes te vergewe is nie 'n wettige eis nie, dit is 'n kwessie van mag! Net diegene wat mag oor klei het, kan sondes vergewe om ere-voorwerpe uit dieselfde massa te maak (Rom 9:21).

Daarom was die apostel Paulus nie skaam vir die evangelie nie, want die evangelie is die krag van God tot redding van elkeen wat glo (Rom. 1:16).

In die bespreking van hierdie saak met Job maak God dit duidelik dat dit nodig is om arms soos God s'n te hê, en om te donder soos die Allerhoogste, om die mens regverdig te kan verklaar. Dit sou nodig wees om u in glorie en prag aan te trek en in eer en majesteit aan te trek. Hy moet sy toorn kan uitstort deur die goddelose in sy plek te verpletter. Slegs deur aan al die bogenoemde vereistes te voldoen, sou die mens homself kon red (Job 40: 8-14).

Maar aangesien die mens nie hierdie krag het wat deur God beskryf word nie, sal hy nooit in staat wees om homself regverdig te verklaar of homself te red nie.

Die Seun van die mens, Jesus Christus, daarenteen, kan die mens regverdig verklaar, want Hy het homself beklee met heerlikheid en majesteit deur terug te keer na heerlikheid by die Vader “En nou, Vader, verheerlik my met uself, met daardie heerlikheid wat ek by u gehad het voordat die wêreld bestaan het ”(Johannes 17: 5); “Gord u swaard aan u heup, o held, met u heerlikheid en u majesteit” (Ps 45: 3).

Regverdige beoordeelaar

Die tweede stap in die begrip van die regverdigingsleer is om te verstaan dat daar geen manier is vir God om diegene wat veroordeel word, vry te laat van skuld nie. Net God kan nie toelaat dat die straf wat aan oortreders opgelê word, op hulle toegepas word nie.

God verklaar (regverdig) die goddelose nooit (regverdig nie) “U sal afwyk van leuenwoorde en die onskuldige en die regverdige nie doodmaak nie; want ek sal die goddelose nie regverdig nie ”(Eks 23: 7).

God behandel die goddelose nooit asof hy net reg is nie: “Dit is ver van u om so iets te doen, om die regverdige saam met die goddelose dood te maak; laat die regverdige wees soos die goddelose, ver van u af. Sou die Regter van die hele aarde nie reg laat geskied nie? ” (Gen. 18:25).

God sal nooit sorg dat die straf wat die oortreder opgelê word, aan 'n ander gegee word nie, want dit lui: “Die siel wat sondig, hy sal sterwe; die seun sal die ongeregtigheid van die vader nie neem nie, en die vader die ongeregtigheid van die seun nie. Die geregtigheid van die regverdiges sal op hom rus, en die goddeloosheid van die goddelose sal op hom val ”(Eseg 18:20).

Toe Jesus vir Nikodemus sê dat dit nodig is dat die mens weer

gebore word, is al die vrae hierbo in aanmerking geneem, aangesien Jesus goed geweet het dat God nooit diegene wat volgens die vlees van Adam gebore is vry van skuld verklaar nie.

By die natuurlike geboorte is die mens 'n sondaar gemaak, 'n vat om te ontmoedig, dus 'n kind van toorn en ongehoorsaamheid. Om die mens vry van sonde te verklaar, moet hy eers sterf, want as hy nie sterf nie, kan hy nooit vir God lewe nie "Want hy wat dood is, is geregverdig van sonde" (Rom. 6: 7); "Dwaas! wat jy saai, word net vinniger as jy nie eers sterf nie "(1Ko 15:36).

Christus het vir sondaars gesterf – die regverdige vir die onregverdiges – maar wie nie die vlees eet en die bloed van Christus drink nie, sal geen lewe in homself hê nie, dit wil sê, dit is noodsaaklik dat die mens deelneem aan die dood van Christus.

"Want Christus het ook een maal gely vir die sondes, die regverdige vir die onregverdiges, om ons na God te lei; wel in die vlees doodgemaak, maar lewend gemaak deur die Gees "(1Pe 3:18);

"Jesus sê toe vir hulle: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, as julle nie die vlees van die Seun van die mens eet en sy bloed drink nie, sal julle geen lewe in jouself hê nie" (Johannes 6:53).

Om die vlees te eet en die bloed van Christus te drink, is dieselfde as om in Hom te glo (Johannes 6:35, 47). Om in Christus te glo, is dieselfde as om saam met Hom gekruisig te word.

Elkeen wat glo, is by Hom begrawe en hou op om vir die sonde te lewe en begin om vir God te lewe "Ek is al saam met Christus gekruisig; en ek leef, nie meer ek nie, maar Christus leef in my; en die lewe wat ek nou in die vlees leef, leef ek in die geloof van die Seun van God wat my liefgehad het en

homself vir my oorgegee het "(Gal 2:20; Rom. 6: 4).

Die man wat in Christus glo, erken dat hy hom aan die dood skuldig maak weens Adam se aanstoot.

Dit gee implisiet toe dat God net is wanneer hy praat en rein is wanneer hy Adam se nageslag as skuldig beoordeel (Ps 51: 4). Hy erken dat net Christus die mag het om 'n nuwe mens te skep deur uit die dood op te wek, sodat die een wat saam met Hom begrawe word, 'n nuwe skepsel opwek.

Nuwe mens in Christus

Die laaste stap om regverdiging te verstaan, is om te verstaan □□dat daar vanaf die wedergeboorte 'n nuwe wese in ware geregtigheid en heiligheid geskep word" "As iemand dus in Christus is, dan is daar 'n nuwe skepsel; ou dinge is weg; kyk, alles is weer gedoen " (2Co 5:17; Ef 4:24). 2Ko 5:17; Ef 4:24).

Hierdie nuwe skepsel word regverdig verklaar omdat God dit effektief weer regverdig en onberispelik voor Hom geskep het.

Die mens wat in Christus glo, word opnuut geskape aan die goddelike natuur (2 Pet. 1: 4), want die ou mens is gekruisig en die liggaam wat aan die sonde behoort, is ongedaan gemaak.

Nadat hy saam met Christus begrawe is in die gelykenis van sy dood, wek die mens 'n nuwe skepsel op: "Hy weet dit dat ons ou mens saam met hom gekruisig is, sodat die liggaam van die sonde ongedaan gemaak kan word, sodat ons die sonde nie meer dien nie" (Rom 6: 6).

Deur die evangelie verklaar God die mens nie net die regverdige nie, maar skep hy ook die nuwe wesenlike regverdige mens. Anders as wat dr Scofield beweert, verklaar God dat die sondaar net regverdig is, maar hom nie regverdig maak nie.

Die Bybel sê dat God die nuwe mens in ware geregtigheid en heiligheid skep (Ef 4:24). Daarom kom die regverdiging uit 'n skeppende daad van God, waardeur die nuwe mens geskep word om deel te neem aan die goddelike natuur. Bybelse regverdiging verwys na die toestand van diegene wat opnuut gegenereer word deur die waarheid van die evangelie (geloof): vry van skuld of veroordeling.

Daar is geen veroordeling vir diegene wat in Christus is nie. Waarom is daar geen veroordeling nie? Die antwoord lê in die feit dat die mens 'in Christus is', want diegene wat in Christus is, is nuwe skepsels 'Daarom is daar nou geen veroordeling vir diegene wat in Christus Jesus is nie, wat nie volgens die vlees wandel nie, maar volgens die Gees'. (Rom 8: 1); "As iemand dus in Christus is, dan is daar 'n nuwe skepsel; ou dinge is weg; kyk, alles het nuut geword "(2Ko 5:17).

Die regverdiging spruit uit die nuwe toestand van diegene wat in Christus is, want om in Christus te wees, is om 'n nuwe skepsel te wees. 'En as Christus in jou is, dan is die liggaam eintlik dood weens die sonde, maar die gees leef a.g.v. geregtigheid. En as die Gees van Hom wat Jesus uit die dode opgewek het, in u woon, dan sal Hy wat Christus uit die dode opgewek het, ook u sterflike liggame lewend maak deur sy Gees wat in u woon "(Rom. 8: 10-11).

Gee die vraag aan die apostel Paulus: "Want as ons, wat in Christus geregverdig wil wees, ook ons sondaars bevind, is Christus dan die bedienaar van die sonde? Glad nie "(Gal 2:17).

Nou is Christus 'n bedienaar van geregtigheid, en geensins 'n bedienaar van die sonde nie; daarom word hy wat deur Christus geregverdig word, nie sondaar gevind nie, want hy is dood vir die sonde "Want die wat dood is, word geregverdig van sonde" (Rom. 6: 7).

As die apostel Paulus sê: dit is God wat hulle regverdig! "Wie sal die uitverkorenes van God aankla? Dit is God wat hulle regverdig "(Rom. 8:33), hy was heeltemal seker dat dit nie 'n forensiese saak was nie, want in 'n hof verklaar hy net wat dit is, aangesien hulle nie die mag het om die toestand van diegene wat voor die regters verskyn, te verander nie.

As daar gesê word dat 'dit God is wat regverdig', wys die apostel Paulus op die krag van God wat 'n nuwe mens skep. God verklaar die mens regverdig, want daar is geen veroordeling vir diegene wat nuwe wesens is nie. God het die toestand van die ou mens nie aan Christus oorgedra nie, maar die ou mens is gekruisig en ongedaan gemaak, sodat daar uit die dood nuwe skepsels ontstaan □□het wat saam met Christus sit tot eer van God die Vader, en geen veroordeling is daar op hulle nie.

Christene word regverdig verklaar omdat hulle regverdig gemaak is (dikaioō) deur die krag in die evangelie, waardeur die mens deelneem aan die liggaam van Christus, want hy het saam met Christus gesterf en opgestaan □□in die toestand van 'n heilige, onberispelik en onberispelik sy vlees deur die dood om julle heilig en onberispelik en onberispelik voor Hom te stel "(Kol 1:22; Ef 2: 6; Kol 3: 1).

As Paulus sê: "Omdat u alreeds dood is, en u lewe in Christus verborge is in God" (Kol. 3: 3), beteken dit dat die Christen geregverdig is van sonde, dit wil sê dood vir die sonde (Rom. 6: 1 – 11), en ek leef vir God "Ons is dus saam met hom begrawe deur die doop in die dood; sodat ons, soos Christus uit die dode opgewek is, deur die heerlikheid van die Vader, ook in die nuutheid van die lewe kan wandel "(Rom. 6: 4).

Jesus is deur God oorgelewer om te sterf weens die sonde van die mensdom, omdat dit nodig is dat mense aan die sonde moet sterf om vir God te kan lewe. Daarom het Christus Jesus opgestaan, sodat die wat saam met Hom opstaan, regverdig verklaar kan word. Sonder om te sterf is daar geen opstanding nie, en sonder opstanding is daar geen regverdiging "wat

oorgelewer is vir ons sondes en opgestaan ☐☐het ter wille van ons regverdigmaking” (Rom. 4:25).